

32006R1881

L 364/5

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

20.12.2006

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1881/2006 НА КОМИСИЯТА
от 19 декември 2006 година
за определяне на максимално допустимите количества на някои замърсители в храните
(текст от значение за ЕИП)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 315/93 на Съвета от 8 февруари 1993 г. за установяване на общностни процедури относно замърсителите в храните ⁽¹⁾, и по-специално член 2, параграф 3 от него,

като има предвид, че:

- (1) Регламент (ЕИО) № 466/2001 на Комисията от 8 март 2001 г. за определяне на максималното съдържание на някои замърсители в храните ⁽²⁾ беше съществено изменен много пъти. Необходимо е да се изменят отново максимално допустимите количества на някои замърсители, за да се вземат предвид новата информация и развитието на Codex Alimentarius. В същото време там, където е подходящо, текстът следва да бъде пояснен. Следователно Регламент (ЕО) № 466/2001 следва да бъде заменен.
- (2) Съществено е, с оглед защитата на общественото здраве, замърсителите да се задържат в количества, които са приемливи от токсикологична гледна точка.
- (3) С оглед на несъответствията между законодателствата на държавите членки и произтичащата от това опасност от нарушаване на конкуренцията, за някои замърсители са необходими мерки на общностно ниво, за да се гарантира единството на пазара, като същевременно се спазва принципът на пропорционалността.
- (4) Максимално допустимите количества следва да бъдат определени на точни нива, които са разумно достижими чрез прилагането на добри селскостопански, риболовни и производствени практики и като се отчита рискът, свързан с консумирането на храни. В случай на замърсители, които се разглеждат като генотоксични канцерогени или в случаи, при които текущото излагане на населението или на уязвими групи от населението е близо до или надхвърля приемливата доза, максимално допустимите количества следва да бъдат определени на най-ниското ниво, което е разумно достижимо (ALARA). Такива подходи позволяват на ръководителите на хранителни предприятия да

прилагат мерки за предотвратяване и намаляване на замърсяването, до колкото е възможно, с оглед на защитата на общественото здраве. Освен това е подходящо за защитата на здравето на кърмачетата и малките деца, които представляват уязвима група, да се въведат най-ниските максимално допустими количества, които са достижими чрез точен подбор на суровините, използвани за производството на храни за кърмачета и малки деца. Този точен подбор на суровините е подходящ и за производството на някои специфични храни като трици за директна консумация от човека.

- (5) За да може максимално допустимите количества да бъдат прилагани към храни, които са изсушени, разтворени, преработени и съставени от повече от една съставка, когато няма въведени специфични максимално допустими количества на Общността, ръководителите на хранителни предприятия следва да предоставят специфични коефициенти на концентрация и разреждане, придружени с подходящи експериментални данни, които обосновават предложения коефициент.
- (6) За да се гарантира ефикасна защита на общественото здраве, продукти, съдържащи замърсители, надхвърлящи максимално допустимите стойности, не следва да бъдат пускани на пазара както като такива, така и след смесване с други храни или използвани като съставки на други храни.
- (7) Приема се, че сортирането или друга механична обработка дават възможност за намаляване на съдържанието на афлатоксини в партиди от фъстъци, черупчести и сушени плодове и от царевича. С оглед да се сведе до минимум отражението върху търговията, е препоръчително да се разреши по-високо съдържание на афлатоксини за тези продукти, които не са предназначени за пряка консумация от човека или за съставка в храни. В тези случаи, максимално допустимите количества на афлатоксини следва да бъдат определени, като се вземе предвид ефективността на горепосочените обработки за намаляване на съдържанието на афлатоксини във фъстъци, черупчести и сушени плодове и в царевича под максимално допустимите количества, определени за тези продукти, предназначени за директна консумация от човека или за влагане като съставка в храни.
- (8) За да се гарантира ефективното спазване на максимално допустимите количества на някои замърсители в някои храни, уместно е да се предвидят подходящи разпоредби за етикетиранието в тези случаи.

⁽¹⁾ ОВ L 37, 13.2.1993 г., стр. 1. Регламент, изменен с Регламент (ЕО) № 1882/2003 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 284, 31.10.2003 г., стр. 1).

⁽²⁾ ОВ L 77, 16.3.2001 г., стр. 1. Регламент, изменен с Регламент (ЕО) № 199/2006 (ОВ L 32, 4.2.2006 г., стр. 32).

- (9) Поради климатичните условия в някои държави-членки е трудно да се гарантира, че максимално допустимите количества не са надхвърлени в пресните марули и пресния спанак. На тези държави-членки следва да бъде разрешено временно да продължат да разрешават пускането на пазара на пресни марули и пресен спанак, отгледани и предназначени за консумация на тяхна територия, чието нитратно съдържание надхвърля максимално допустимите количества. Производителите на марули и спанак, установени в държавите членки, които са получили гореупоменатите разрешения, следва постепенно да променят земеделските си методи, чрез прилагане на добри селскостопански практики, препоръчани на национално ниво.
- (10) Някои видове риба от Балтийския регион могат да съдържат високи нива диоксини и диоксиноподобни PCBs. Значителна част от тези видове риба от Балтийския регион няма да отговаря на максимално допустимите количества и следователно биха били изключени от хранителния режим на населението. Има признаци, че изключването на риба от хранителния режим на населението може да има негативно въздействие върху здравето в Балтийския регион.
- (11) Швеция и Финландия разполагат със система, която гарантира пълната информираност на потребителите относно препоръките за хранителния режим, касаещи ограниченията при консумацията на риба от Балтийския регион от идентифицирани уязвими групи от населението, с оглед да се избегнат потенциални рискове за здравето. Следователно, подходящо е да се направи изключение за Финландия и Швеция, временно да пускат на пазара някои видове риба, произхождащи от Балтийския регион и предназначени за консумация на тяхна територия, със съдържание на диоксини или диоксиноподобни PCBs, по-високо от това, определено в настоящия регламент. Следва да бъдат прилагани необходимите мерки, за да бъде гарантирано, че риба и рибни продукти, неотговарящи на максимално допустимите количества, не се пускат на пазара на други държави-членки. Финландия и Швеция докладват всяка година на Комисията за резултатите от техния мониторинг на съдържанието на диоксини или диоксиноподобни PCBs в риба от Балтийския регион и за мерките за намаляване на излагането на човека на диоксини или диоксиноподобни PCBs от Балтийския регион.
- (12) За да се гарантира, че максимално допустимите количества се прилагат по един и същи начин, еднакви критерии за избор на проби и за анализ на характеристиките следва да бъдат прилагани от компетентните органи на цялата територия на Общността. Освен това е важно аналитичните резултати да бъдат докладвани и тълкувани по еднакъв начин. Мерките по отношение на взимането на проби и на анализ, определени в настоящия регламент, предвиждат еднакви правила за докладване и тълкуване.
- (13) За някои замърсители държавите членки и заинтересованите страни следва да наблюдават и докладват както за допустимите количества, така и за напредъка по отношение на прилагане на предпазните мерки, за да може Комисията да оцени необходимостта от промяна на съществуващите мерки или да приеме допълнителни мерки.
- (14) Всяко максимално допустимо количество, прието на общностно ниво, може да бъде предмет на преглед, за да бъдат взети предвид напредъка на научното и техническото знание и подобренията в добрите селскостопански, риболовни и производствени практики.
- (15) Трици и кълнове могат да бъдат пускани на пазара за директна консумация от човека и следователно е подходящо да бъде установено максимално допустимо количество на деоксиниваленол и зеараленон в тези стоки.
- (16) Codex Alimentarius наскоро определи максимално допустимо количество за олово в риба, което Общността прие. Следователно е подходящо да бъде изменена текущата разпоредба относно оловото в рибата.
- (17) Регламент (ЕО) № 853/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно определяне на специфични хигиенни правила за храните от животински произход⁽¹⁾ дефинира храните от животински произход и съответно текстовете по отношение на храните от животински произход следва да бъдат изменени в някои случаи, съгласно терминологията, използвана в този регламент.
- (18) Необходимо е да се предвиди максимално допустимите количества на замърсители да не се прилагат към храни, които са били законно пуснати на пазара на Общността, преди датата на прилагането на тези максимално допустими количества.
- (19) По отношение на нитратите, зеленчуците са основният източник на нитрати, приемани от човека. Научният комитет по храните, в своето становище от 22 септември 1995 г.⁽²⁾, посочва, че общият прием на нитрати обикновено е доста под приемливия дневен прием от 3,65 mg/kg телесно тегло. Той препоръчва, обаче, да продължат усилията за намаляване на приемането на нитрати чрез храната и водата.
- (20) Тъй като климатичните условия имат основно влияние върху допустимите количества на нитратите в някои зеленчуци като марули и спанак, следва да бъдат определени различни максимално допустими количества на нитрати в зависимост от сезона.

(1) ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр. 55 с корекциите, направени с ОВ L 226, 25.6.2004 г., стр. 22. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1662/2006 (ОВ L 320, 18.11.2006 г., стр. 1).

(2) Доклади на Научния комитет по храните, 38-ма поредица, Становище на Научния комитет по храните относно нитратите и нитритите, стр. 1, http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/reports/scf_reports_38.pdf

- (21) По отношение на афлатоксините, Научният комитет по храните посочва в своето становище от 23 септември 1994 г., че афлатоксините са генотоксични канцерогени ⁽¹⁾. Въз основа на това становище, подходящо е да се ограничи общото съдържание на афлатоксини в храните (сумата на афлатоксини B₁, B₂, G₁ и G₂), както и съдържанието на афлатоксин B₁ - самостоятелно, тъй като афлатоксин B₁ е най-токсичната съставка. За афлатоксин M₁ в храни за кърмачета и малки деца, като се има предвид развитието на аналитичните процедури, следва да бъде разгледана възможността за намаляване на установеното максимално допустимо количество.
- (22) По отношение на охратоксин А (ОТА), Научният комитет по храните прие научно становище на 17 септември 1998 г. ⁽²⁾ Беше направена оценка на хранителния прием на ОТА от населението на Общността ⁽³⁾, в рамките на Директива 93/5/ЕИО на Съвета от 25 февруари 1993 г. за подпомагане на Комисията и сътрудничество на държавите членки при научното проучване на въпроси, свързани с храните ⁽⁴⁾. Европейският орган за безопасност на храните (ЕОБХ), по искане на Комисията, прие актуализирано научно становище по отношение на охратоксин А в храните на 4 април 2006 г. ⁽⁵⁾, като взе предвид новата научна информация и въведе допустима седмична доза (ДСД) от 120 µg/kg телесно тегло.
- (23) Въз основа на тези становища, подходящо е да се установят максимално допустими количества за зърнени храни и получени от тях продукти, сушено грозде, печено кафе, вино, гроздов сок и храни за кърмачета и малки деца, тъй като всички тези храни съществено допринасят за общото количество ОТА, приемано от човека или за общото количество ОТА, приемано от уязвими групи потребители като например децата.
- (24) Въпросът дали е уместно да се установи максимално допустимо количество на ОТА в храни като сушени плодове, различни от сушено грозде, какао и какаови продукти, подправки, месни продукти, зелено кафе, бира и сладник, както преглед на съществуващите максимално допустими количества, по-специално за ОТА в сушено грозде и гроздов сок, ще бъдат проучени, като се има предвид неотдавнашното научно становище на ЕОБХ.
- (25) По отношение на патулина, Научният комитет по храните одобри на своето заседание на 8 март 2000 г. временна максимална приемлива дневна доза (ВМПДД) от 0,4 µg/kg телесно тегло за патулина ⁽⁶⁾.
- (26) През 2001 г. в изпълнение на Директива 93/5/ЕИО за подпомагане на Комисията и сътрудничество на държавите членки при научното проучване на въпроси, свързани с храните, беше реализирана задачата „Оценка на хранителния прием на патулин от населението на държавите членки на ЕС“ ⁽⁷⁾.
- (27) Въз основа на тази оценка и като се вземе предвид ВМПДД, следва да бъдат определени максимално допустими количества на патулина в някои храни, с цел да се защитят потребителите от нежелателно замърсяване. Тези максимално допустими количества следва да бъдат отново преразгледани и, ако е необходимо, намалени с оглед напредъка в научното и технологичното знание и прилагането на Препоръка 2003/598/ЕО на Комисията от 11 август 2003 г. относно предотвратяването и намаляването на замърсяването от патулин в ябълковия сок и в съставките от ябълков сок, влагани в други напитки ⁽⁸⁾.
- (28) По отношение на фузариум токсините, Научният комитет по храните прие няколко становища оценяващи деоксиваленола през декември 1999 г. ⁽⁹⁾ като установи приемлива дневна доза (ПДД) от 1 µg/kg телесно тегло, зеараленона през юни 2000 г. ⁽¹⁰⁾ като установи временна ПДД от 0,2 µg/kg телесно тегло, фумонизините през октомври 2000 г. ⁽¹¹⁾ (актуализирано през м. април 2003 г.) ⁽¹²⁾ като установи ПДД от 2 µg/kg телесно тегло, ниваленола през октомври 2000 г. ⁽¹³⁾ като установи временна ПДД от 0,7 µg/kg телесно тегло, Т-2 и НТ-2 токсини през май 2001 г. ⁽¹⁴⁾ като установи комбинирана временна ПДД от 0,06 µg/kg телесно тегло и трихотечетените като група през февруари 2002 г. ⁽¹⁵⁾.
- ⁽⁶⁾ Протокол на 120-тото заседание на Научния комитет по храните, състояло се на 8 и 9 март 2000 г. в Брюксел, Декларация за патулина. http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out55_en.pdf
- ⁽⁷⁾ Доклади по задачите за научно сътрудничество, Задача 3.2.8., „Оценка на дозата патулин, приемана чрез хранителния режим от населението на Общността“, http://ec.europa.eu/food/food/chemicalsafety/contaminants/3.2.8_en.pdf
- ⁽⁸⁾ ОВ L 203, 12.8.2003 г., стр. 34.
- ⁽⁹⁾ Становище на Научния комитет по храните относно фузариум-токсините. Част 1: Деоксиваленол (изразено на 2 декември 1999 г.), http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out44_en.pdf
- ⁽¹⁰⁾ Становище на Научния комитет по храните относно фузариум-токсините. Част 2: Зеараленон (изразено на 22 юни 2000 г.) http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out65_en.pdf
- ⁽¹¹⁾ Становище на Научния комитет по храните относно фузариум-токсините. Част 3: Фумонизин B₁ (FB1) (изразено на 17 октомври 2000 г.), http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out73_en.pdf
- ⁽¹²⁾ Актуализирано становище на Научния комитет по храните относно Фумонизин B₁, B₂ и B₃ (изразено на 4 април 2003 г.), http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out185_en.pdf
- ⁽¹³⁾ Становище на Научния комитет по храните относно фузариум-токсините. Част 4: Ниваленол (изразено на 19 октомври 2000 г.), http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out74_en.pdf
- ⁽¹⁴⁾ Становище на Научния комитет по храните относно фузариум-токсините. Част 5: Т-2 токсин и НТ-2 токсин (прието на 30 май 2001 г.), http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out88_en.pdf
- ⁽¹⁵⁾ Становище на Научния комитет по храните относно фузариум-токсините. Част 6: Групова оценка на Т-2 токсин, НТ-2 токсин, ниваленол и деоксиваленол. (прието на 26 февруари 2002 г.), http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out123_en.pdf
- ⁽¹⁾ Доклади на Научния комитет по храните, 35-а поредица, Становище на Научния комитет по храните относно афлатоксините, охратоксин А и патулина, стр. 45, http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/reports/scf_reports_35.pdf
- ⁽²⁾ Становище на Научния комитет по храните относно афлатоксините, охратоксин А (изразено на 17 септември 1998 г.) http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out14_en.html
- ⁽³⁾ Доклади по задачите за научно сътрудничество, Задача 3.2.7., „Оценка на дозата охратоксин А, приемана чрез хранителния режим от населението на държавите-членки на ЕС“, http://ec.europa.eu/food/food/chemicalsafety/contaminants/task_3-2-7_en.pdf
- ⁽⁴⁾ ОВ L 52, 4.3.1993 г., стр. 18.
- ⁽⁵⁾ Становище на Научния комитет по замърсителите в хранителната верига на ЕОБХ по искане на Комисията относно охратоксин А в храните. http://www.efsa.europa.eu/etc/medialib/efsa/science/contam/contam_opinions/1521.Par.0001.File.dat/contam_op_ej365_ochratoxin_a_food_en1.pdf

- (29) В рамките на Директива 93/5/ЕИО за подпомагане на Комисията и сътрудничество на държавите членки при научното проучване на въпроси, свързани с храните, беше реализирана и окончателно завършена през септември 2003 г. задачата „Събиране на данни относно наличието на фузариум токсини в храните и оценка на хранителния прием на патулин от населението на държавите-членки на ЕС“⁽¹⁾.
- (30) Въз основа на научните становища и на оценката на хранителния прием, подходящо е да се установят максимално допустими количества за деоксиниваленола, зеараленона и фумонизините. По отношение на фумонизините, контролните резултати от последните реколти показват, че царевичната и царевичните продукти могат да бъдат с много високо ниво на замърсяване с фумонизини и е подходящо да бъдат предприети мерки, за да не се допуска в хранителната верига да влязат царевична и царевични продукти с такава недопустимо висока степен на замърсяване.
- (31) Оценките на приеманите дози показват, че наличието на Т-2 и НТ-2 токсини могат да предизвикат загриженост за общественото здраве. Следователно, разработването на надежден и прецизен метод, събирането на повече данни за наличието на тези токсини в храните и повече изследвания/проучвания на факторите, свързани с наличието на Т-2 и НТ-2 токсини в зърнените храни и получените от тях продукти, по-специално в овеса и продуктите от овес, са необходими и са от голяма важност.
- (32) Поради съвместното наличие, не е необходимо да се разглеждат специфични мерки за 3-ацетил деоксиниваленол, 15-ацетил деоксиниваленол и фумозин В₃, тъй като мерки по отношение, по-специално, на деоксиниваленол и фумозин В₁ и В₂ също биха защитили населението от нежелателно излагане на 3-ацетил деоксиниваленол, 15-ацетил деоксиниваленол и фумозин В₃. Същото важи и за ниваленола, за който може да бъде наблюдавано до известна степен съвместно наличие с деоксиниваленола. Освен това се счита, че приеманата доза ниваленол от човека е значително по-ниска от временната ПДД. По отношение на другите трихотетени, разгледани в споменатото по-горе проучване, като например 3-ацетилдеоксиниваленол, 15-ацетил-деоксиниваленол, фузаренон-Х, Т2-триол, диасетоксирпенол, неосоланиол, моноацетоксисцирпенол и верукол, наличната оскъдна информация показва, че те не са широко разпространени и допустимите количества на намереното съдържание обикновено са ниски.
- (33) Климатичните условия по време на растежа, и по-специално по време на цъфтенето, имат основно влияние върху съдържанието на фузариум токсини. Независимо от това, добрите селскостопански практики, при които рисковите фактори са сведени до минимум, могат да предотвратят до известна степен замърсяването с *Fusarium* гъби. Препоръка 2006/583/ЕО на Комисията от 17 август 2006 г. относно предотвратяването и намаляването на фузариум токсините в зърнените храни и получените от тях продукти (2) съдържа общите принципи за предотвратяването и намаляването на замърсяването с фузариум токсини (зеараленон, фумонизини и трихотетени) в зърнените храни, които следва да бъдат приложени при разработването на национални кодекси за практики, основани на тези принципи.
- (34) Следва да бъдат определени максимално допустими количества на фузариум токсини за необработени зърнени храни, пуснати на пазара за първична обработка. Процедурите по почистване, сортиране и изсушаване не се разглеждат като първична обработка, доколкото няма механична намеса върху самото зърно. Измиването се разглежда като първична обработка.
- (35) Тъй като степента, до която фузариум токсините в необработените зърнени храни се отстраняват чрез почистване и обработка, може да варира, подходящо е да се установят максимално допустими количества за крайни потребителски продукти от зърнени храни, както и за основни хранителни съставки, получени от зърнени храни, с оглед да е налице приложимо законодателство, с цел да се гарантира защитата на общественото здраве.
- (36) За царевичната, не всички фактори, включени в образуването на фузариум токсини, по-специално на зеараленон и фумонизини В₁ и В₂, са точно известни. Поради това се предоставя период от време, който да позволи на ръководителите на хранителни предприятия във веригата на зърнените храни да извършат проучвания на източниците за образуване на тези микотоксини и за идентифицирането на управленските мерки, които да бъдат предприети за предотвратяване на тяхното наличие, по възможно най-разумния начин. Предлага се максимално допустимите количества, основаващи се понастоящем на известните данни, да се прилагат от 2007 г., в случай че дотогава не са въведени специфични максимално допустими количества въз основа на нова информация за наличието и формирането им.
- (37) Предвид ниските нива на замърсяване с фузариум токсини, намерени в ориза, не се предлагат максимално допустими количества за ориз и оризови продукти.
- (38) До 1 юли 2008 г. следва да бъде обсъдено преразглеждане на максимално допустимите количества на деоксиниваленол, зеараленон, фумонизини В₁ и В₂, както и това дали е уместно да бъдат установени максимално допустими количества за Т-2 и НТ-2 токсини в зърнените храни и получените от тях продукти, като се вземе предвид напредъка в научното и технологичното знание за тези токсини в храните.
- (39) По отношение на оловото, Научният комитет по храните прие становище на 19 юни 1992 г.⁽³⁾, с което утвърди временна приемлива седмична доза (ВПСД) от 25 µg/kg телесно тегло, предложена от СЗО през 1986 г. Научният комитет по храните заключава в своето становище, че средното допустимо количество на олово в храните не може да бъде причина за непосредствена загриженост.

(1) Доклади по задачите за научно сътрудничество, Задача 3.2.10., „Събиране на данни относно наличието на фузариум токсини в храните и оценка на дозата патулин, приемана чрез хранителния режим от населението на държавите-членки на ЕС“.
<http://ec.europa.eu/food/fs/scoop/task3210.pdf>

(2) ОВ L 234, 29.8.2006 г., стр. 35.

(3) Доклади на Научния комитет по храните, 32-ра поредица, Становище на Научния комитет по храните относно „Потенциалният риск за здравето от оловото в храните и напитките“, стр. 7,
http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/reports/scf_reports_32.pdf

- (40) В рамките на Директива 93/5/ЕИО относно съдействието на Комисията и сътрудничеството между държавите членки в научното проучване на въпроси, свързани с храните, през 2004 г. беше реализирана задачата 3.2.11 „Оценка на хранителните дози арсеник, кадмий, олово и живак, приемани от населението на държавите членки на ЕС“⁽¹⁾. Предвид на тази оценка и на становището на Научния комитет по храните е подходящо да се предприемат мерки за намаляване на наличието на олово в храните в най-голямата възможна степен.
- (41) По отношение на кадмия, Научният комитет по храните одобри в своето становище от 2 юни 1995 г.⁽²⁾ ВПСД от 7 µg/kg телесно тегло и препоръча да се направят по-големи усилия за намаляване на хранителната доза кадмий, тъй като храните са основният източник на прием на кадмий. Оценка на хранителните дози беше реализирана в задача 3.2.11. Предвид на тази оценка и на становището на Научния комитет по храните е подходящо да се предприемат мерки за намаляване на наличието на кадмий в храните в най-голямата възможна степен.
- (42) По отношение на живака, ЕОБХ прие на 24 февруари 2004 г. становище относно живака и метилживака в храните⁽³⁾ и утвърди временна приемлива седмична доза от 1,6 µg/kg телесно тегло. Метилживакът е химичната форма, която предизвиква най-голяма загриженост и която може да съставлява повече от 90 % от общия живак в рибата и морските храни. Като взе предвид резултатите от задача 3.2.11, ЕОБХ заключи, че допустимите количества на живак в храните, различни от риба и морски храни, предизвикват по-малка загриженост. Формите на живака, налични в тези други храни, предимно не са метилживак и следователно те се разглеждат като представляващи по-малък риск.
- (43) В допълнение към установяването на максимално допустими количества, даването на целеви съвети на потребителите е подходящ подход, в случая на метилживака, с цел защитата на уязвими групи от населението. В отговор на тази необходимост, на интернет сайта на Генерална дирекция „Здравеопазване и защита на потребителите“ на Европейската комисия е публикуван информационен материал относно метилживака в рибата и рибните продукти⁽⁴⁾. Няколко държави-членки също издадоха съвети по този въпрос, които са приложими за тяхното население.
- (44) По отношение на неорганичния калай, Научният комитет по храните заключи в своето становище от 12 декември 2001 г.⁽⁵⁾, че допустимите количества на неорганичен калай от 150 mg/kg в напитки в кутии и 250 mg/kg в други консервирани храни, могат да причинят стомашни разстройства при някои хора.
- (45) За да се защити общественото здраве от този риск, е необходимо да се установят максимално допустими количества за неорганичен калай в консервирани храни и в напитки в кутии. Докато не са налични данни относно чувствителността на кърмачетата и малките деца към неорганичния калай в храните, е необходимо, като предпазна мярка за защитата на здравето на тази уязвима група от населението, да се въведат по-ниски максимално допустими количества.
- (46) По отношение на 3-монохлорпропан-1,2-диолът (3-MCPD), Научният комитет по храните прие на 30 май 2001 г. научно становище относно 3-MCPD в храните⁽⁶⁾, актуализираше неговото становище от 16 декември 1994 г.⁽⁷⁾, на базата на нова научна информация и установи приемлива дневна доза (ПДД) от 2 µg/kg телесно тегло за 3-MCPD.
- (47) В рамките на Директива 93/5/ЕИО относно съдействието на Комисията и сътрудничеството между държавите членки в научното проучване на въпроси, свързани с храните, през юни 2004 г. беше реализирана и окончателно завършена задачата „Събиране и съпоставяне на данни относно допустимите количества на 3-MCPD и свързани вещества в храните“⁽⁸⁾. Основните източници на 3-MCPD в хранителния прием, са соевият сос и основаните на него продукти. Някои други храни, консумирани в големи количества, като например хляб и юфка, също допринасят значително към приема в някои страни, по-скоро поради голямата консумация, отколкото поради високи допустими количества на 3-MCPD в тези храни.
- (48) Следователно, следва да бъдат установени максимално допустими количества на 3-MCPD в хидролизирания растителен протеин и соевия сос, като се взема предвид риска, свързан с консумацията на тези храни. Държавите членки са помолени да проучат други храни за наличието на 3-MCPD, с оглед да бъде разгледана необходимостта от установяването на максимално допустими количества за допълнителни храни.

(1) Доклади по задачите за научно сътрудничество, Задача 3.2.11., „Оценка на дозите арсеник, кадмий, олово и живак, приемани чрез хранителния режим от населението на държавите-членки на ЕС“. http://ec.europa.eu/food/food/chemicalsafety/contaminants/scoop_3-2-11_heavy_metals_report_en.pdf

(2) Доклади на Научния комитет по храните, 36-поредача. Становище на Научния комитет по храните относно кадмия, стр. 67, http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/reports/scf_reports_36.pdf

(3) Становище на Научния панел по замърсителите в хранителната верига на Европейска орган по безопасност на храните (ЕОБХ) по искане на Комисията относно живака и метилживака в храните (прието на 24 февруари 2004 г.) http://www.efsa.eu.int/science/contam/contam_opinions/259/opinion_contam_01_en1.pdf

(4) http://ec.europa.eu/food/food/chemicalsafety/contaminants/information_note_mercury-fish_12-05-04.pdf

(5) Становище на Научния комитет по храните относно острите рискове, възникващи от калая в консервирани храни (прието на 12 декември 2001 г.), http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out110_en.pdf

(6) Становище на Научния комитет по храните относно 3-монохлорпропан-1,2-диолът (3-MCPD), актуализиращо становището от 1994 година (прието на 30 май 2001 г.) http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out91_en.pdf

(7) Доклади на Научния комитет по храните, 36-та поредица, Становище на Научния комитет по храните относно 3-монохлорпропан-1,2-диол 3-MCPD, стр. 31, http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/reports/scf_reports_36.pdf

(8) Доклади по задачите за научно сътрудничество, Задача 3.2.9 „Събиране и съпоставяне на данни относно стойностите на съдържанието на 3-MCPD и свързани вещества в храните“. http://ec.europa.eu/food/food/chemicalsafety/contaminants/scoop_3-2-9_final_report_chloropropanols_en.pdf

- (49) По отношение на диоксините и РСВ, Научният комитет по храните прие на 30 май 2001 г. становище относно диоксините и диоксиноподобните РСВ в храните ⁽¹⁾, актуализиращо неговото становище от 22 ноември 2000 г. ⁽²⁾, определящо приемлива седмична доза (ПСД) от 14 pg токсичен еквивалент съгласно Световната здравна организация (WHO-TEQ)/kg телесно тегло за диоксини и диоксиноподобни РСВ.
- (50) Диоксините, по смисъла на настоящия регламент, са група от 75 полихлоринатни дибензо-р-диоксин (PCDD) сродни съединения и 135 полихлоринатни дибензофуран (PCDF) сродни съединения, 17 от които са с токсикологично значение. Полихлоринатните бифенили (PCB) са група от 209 различни сродни съединения, които могат да бъдат разделени на две групи, според техните токсикологични свойства: 12 сродни съединения проявяват токсикологични свойства, подобни на диоксините и поради тази причина често са наричани диоксиноподобни РСВ. Другите РСВ нямат подобна на диоксин токсичност и имат различен токсикологичен профил.
- (51) Всяко сродно съединение от диоксините или диоксиноподобните РСВ проявява различно ниво на токсичност. За да е възможно да се събере токсичността на тези различни сродни съединения, е въведена концепцията за факторите на токсична еквивалентност (TEF), с цел да се улеснят оценката на риска и регулаторният контрол. Това означава, че аналитичните резултати, свързани с всички отделни диоксини и диоксиноподобни РСВ сродни съединения, предизвикващи токсикологична загриженост, се изразяват в количествени единици, а именно в TCDD токсичен еквивалент (TEQ).
- (52) Оценките на приеманата доза, като се вземе предвид задачата „Оценка на хранителния прием на диоксини и диоксиноподобни РСВ от населението на държавите членки на ЕС“ и завършена окончателно през юни 2000 г. ⁽³⁾, показват, че значителна част от населението на Общността има хранителен прием, който надвишава ПСД.
- (53) От токсикологична гледна точка, всяко установено допустимо количество следва да се прилага както към диоксините, така и към диоксиноподобните РСВ, но през 2001 г., на общностно ниво, бяха установени максимално допустими количества само за диоксини, но не и за диоксиноподобни РСВ, поради ограничените данни, които бяха налични по това време относно преобладаването на подобните на диоксин РСВ. От 2001 г. обаче, наличните данни относно наличието на подобните на диоксин РСВ се увеличили и през 2006 г. бяха установени максимално допустими количества за сумата от диоксини и диоксиноподобни РСВ, тъй като това е най-уместният подход от токсикологична гледна точка. За да се гарантира плавен преход, допустимите количества за диоксините следва да продължат да бъдат прилагани за преходен период в допълнение към допустимите количества за сумата от диоксини и диоксиноподобни РСВ. По време на този преходен период, храните следва да отговарят както на максимално допустимите количества на диоксини, така и на максимално допустимите количества на сумата от диоксини и диоксиноподобни РСВ. До 31 декември 2008 г. ще да бъде направена оценка на необходимостта от отмяна на отделните максимално допустими количества за диоксините.
- (54) С цел да се насърчи иноваторският подход за намаляване на диоксините и диоксиноподобните РСВ в храните и фуражите, с Препоръка 2006/88/ЕО на Комисията от 6 февруари 2006 г. относно намаляването на наличието на диоксини, фурани и РСВ в храните и фуражите ⁽⁴⁾ бяха определени нива на действия. Тези нива на действия са инструмент за компетентните органи и операторите, с който се подчертават онези случаи, в които е подходящо да се идентифицира източник на замърсяване и да се предприемат мерки за неговото намаляване или отстраняване. Тъй като източниците на диоксини и диоксиноподобни РСВ са различни, са определени отделни нива на действия за диоксините от една страна, и други нива на действия за диоксиноподобните РСВ, от друга страна. Този новаторски подход за активно намаляване на диоксините и диоксиноподобните РСВ в храните и фуражите, и съответно за намаляване на приложимите максимално допустими количества, следва да бъде преразгледан в рамките на определен период от време, с цел да се установят по-ниски допустими количества. Следователно, не по-късно от 31 декември 2008 г. ще бъде проучена възможността максимално допустимите количества за сумата от диоксини и диоксиноподобни РСВ да бъдат съществено намалени.
- (55) Операторите следва да положат усилия да подобрят своя капацитет за отстраняване на диоксини, фурани и диоксиноподобните РСВ от морските масла. Съществено по-ниското допустимо количество, което ще бъде предмет на разглеждане до 31 декември 2008 г., ще бъде основано на техническите възможности на най-ефективната процедура на обеззаразяване.
- (56) По отношение на установяването на максимално допустими количества за други храни, до 31 декември 2008 г., следва да бъде обърнато специално внимание на необходимостта да се установят специфични по-ниски максимално допустими количества за диоксините и за диоксиноподобните РСВ в храни за кърмачета и малки деца, като се имат предвид данните от мониторинга, получени в резултат от програмите за мониторинг на диоксините и на диоксиноподобните РСВ в храни за кърмачета и малки деца, проведени през 2005, 2006 и 2007 г.

(1) Становище на Научния комитет по храните относно оценката на риска, свързан с диоксините и подобните на диоксин РСВ в храните. Актуализация, основана на нова научна информация, станала достъпна след приемането на становището на Научния комитет по храните на 22 ноември 2000 г. (прието на 30 май 2001 г.), http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out90_en.pdf

(2) Становище на Научния комитет по храните относно оценката на риска, свързан с диоксините и подобните на диоксин РСВ в храните (прието на 22 ноември 2000 г.), http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out78_en.pdf

(3) Доклади по задачите за научно сътрудничество, Задача 3.2.5 „Оценка на дозата диоксини и подобни на диоксин РСВ, приемана чрез хранителния режим от населението на държавите-членки на ЕС“, http://ec.europa.eu/dgs/health_consumer/library/pub/pub08_en.pdf

(4) ОВ L 42, 14.2.2006 г., стр. 26.

(57) По отношение на полицикличните ароматни хидрокарбони, Научният комитет по храните заключи в своето становище от 4 декември 2002 г. ⁽¹⁾, че редица полициклични ароматни хидрокарбони (ПАХ) са генотоксични канцерогени. Съвместният FAO/СЗО експертен комитет по хранителните добавки (JECFA) извърши през 2005 г. оценка на риска на полицикличните ароматни хидрокарбони и оцени границите на поетата доза полициклични ароматни хидрокарбони, като основа за даване на съвети относно съставки, които са едновременно генотоксични и канцерогенни ⁽²⁾.

(58) Според Научния комитет по храните, бензо(а)пиренът може да бъде използван като маркер за наличието и ефекта на канцерогенни полициклични ароматни хидрокарбони в храните, включително и бенз(а)антрацен, бензо(б)флуорантен, бензо(і)флуорантен, бензо(к)флуорантен, бензо(г,н,і)перилен, крисен, циклопента(с,д)пирен, дибенз(а,н)антрацен, дибензо(а,е)пирен, дибензо(а,н)пирен, дибензо(а,і)пирен, дибензо(а,л)пирен, индено(1,2,3-сд)пирен и 5-метилкрисен. Необходимо е да се проведат допълнителни анализи на относителните съотношения на тези полициклични ароматни хидрокарбони в храните, с оглед в бъдеще да бъде направен нов преглед дали бензо(а)пиренът може да продължи да бъде разглеждан като маркер. В допълнение, бензо(с)флуоренът следва да бъде анализиран съгласно препоръка на Съвместния FAO/WHO експертен комитет по хранителните добавки.

(59) Полицикличните ароматни хидрокарбони могат да замърсят храните по време на процесите на опушване, нагряване и изсушаване, което позволява продукти от горенето да влязат в директен контакт с храните. В допълнение, замърсяването на околната среда може да причини замърсяване с полициклични ароматни хидрокарбони, по-специално в рибата и рибните продукти.

(60) В рамките на Директива 93/5/ЕИО, през 2004 г. беше осъществена специфичната задача „Събиране на данни за наличието за полициклични ароматни хидрокарбони в храните“ ⁽³⁾. Бяха констатирани високи допустими количества в сушени плодове, олио от маслиново кюспе, пушена риба, олио от семки от грозде, пушени месни продукти, пресни мекотели и подправки/сосове.

(61) С цел да се защити общественото здраве, необходимо е да бъдат въведени максимално допустими количества на

бензо(а)пирен в някои храни, съдържащи растителни и животински мазнини, и в храни, при които процесите на опушване или сушене могат да причинят високи нива на замърсяване. Максимално допустимите количества са необходими и в храни, при които замърсяването на околната среда може да причини високи нива на замърсяване, по-специално в рибата и рибните продукти, например в резултат на изхвърляне на нефт от корабите.

(62) В някои храни, като сушени плодове и хранителни добавки, беше намерен бензо(а)пирен, но наличните данни са неокончателни, за да се определи какви са допустимите количества, които са разумно постижими. Необходими са допълнителни проучвания, за да бъдат изяснени допустимите количества, които са разумно постижими в тези храни. Междувременно, максимално допустимите количества за бензо(а)пирен следва да бъдат прилагани за някои съставки, такива като растителни и животински мазнини, използвани в хранителните добавки.

(63) Максимално допустимите количества за полициклични ароматни хидрокарбони и възможността да бъде установено такова максимално допустимо количество в какаовото масло ще бъдат преразгледани отново до 1 април 2007 г., като се вземе предвид напредъкът на научното и технологичното знание относно наличието на бензо(а)пирен и други канцерогенни полициклични ароматни хидрокарбони в храните.

(64) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Общи правила

1. Храните, изброени в приложението, не се пускат на пазара, когато съдържат замърсител, фигуриращ в приложението, с максимално допустимо количество, което надхвърля максимално допустимото количество, определено в приложението.

2. Максимално допустимите количества, посочени в приложението, се прилагат към ядивната част на съответните храни, освен ако в приложението изрично не е указано друго.

Член 2

Изсушени, разтворени, преработени и съставни храни

1. При прилагането на максимално допустимите количества, посочени в приложението, към изсушени, разтворени, преработени или съставени от повече от една съставка храни се взема предвид следното:

- промените в концентрацията на замърсителя, причинени от процеси на сушене или разтваряне;
- промените в концентрацията на замърсителя, причинени от обработка;
- относителните съотношения на съставките в продукта;
- аналитичната граница на количествената оценка.

⁽¹⁾ Становище на Научния комитет по храните относно рисковете за човешкото здраве от полицикличните ароматни хидрокарбони в храните (изразено на 4 декември 2002 г.), http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out153_en.pdf

⁽²⁾ Оценка на някои замърсители на храните — Доклад на Съвместния FAO/WHO експертен комитет относно хранителните добавки, 64-то заседание, Рим, от 8 до 17 февруари 2005 г., стр. 1 и стр. 61. WHO Technical Report Series, № 930, 2006 — http://whqlibdoc.who.int/trs/WHO_TRS_930_eng.pdf

⁽³⁾ Доклади по задачите за научно сътрудничество, Задача 3.2.12 „Събиране на данни за наличието на полициклични ароматни хидрокарбони в храните“. http://ec.europa.eu/food/food/chemicalsafety/contaminants/coor_3-2-12_final_report_pah_en.pdf

2. Когато компетентните органи провеждат официален контрол, ръководителите на хранителни предприятия предоставят и обосновават специфичните коефициенти на концентрация или разтваряне за съответните процеси на сушене, разтваряне, преработка и/или смесване или за съответните изсушени, разтворени, преработени и/или съставни храни.

Ако ръководителите на хранителни предприятия не предоставят необходимия коефициент на концентрация или разтваряне или ако компетентният орган счете, че коефициентът е неподходящ предвид дадената обосновка, органът сам определя този коефициент на базата на наличната информация и с цел максимална защита на човешкото здраве.

3. Параграфи 1 и 2 се прилагат допълнително, доколкото не са определени, на общностно ниво, специфични максимално допустими количества за тези изсушени, разтворени, преработени или съставни храни.

4. Доколкото законодателството на Общността не предвижда специфични максимално допустими количества за храни за кърмачета и малки деца, държавите членки могат да предвидят по-строги допустими количества.

Член 3

Забрани за употреба, смесване и детоксикация

1. Храни, които не съответстват на изискванията за максимално допустимите количества, посочени в приложението, не трябва да бъдат използвани като съставки при производството на храни.

2. Храни, които отговарят на изискванията за максимално допустимите количества, посочени в приложението, не трябва да бъдат смесвани с храни, които надхвърлят тези максимално допустими количества.

3. Храни, които подлежат на сортиране или друга механична обработка, с цел намаляване нивото на замърсяване, не трябва да бъдат смесвани с храни, предназначени за директна консумация от човека или с храни, предназначени за употреба като съставки при производството на храни.

4. Храни, които съдържат замърсители, изброени в раздел 2 на приложението (Микотоксини), не трябва да бъдат преднамерено пречистени чрез химични обработки.

Член 4

Специфични разпоредби за фъстъците, черупчестите и сушените плодове и за царевичата

Фъстъците, черупчестите и сушените плодове и царевичата, които не отговарят на изискванията за съответните максимално допустими количества на афлатоксини, посочени в точки 2.1.3, 2.1.5 и 2.1.6 от приложението, могат да бъдат пуснати на пазара, при условие че тези храни:

а) не са предназначени за директна консумация от човека или за употреба като съставки при производството на храни;

б) отговарят на изискванията за съответните максимално допустими количества, посочени в точки 2.1.1, 2.1.2, 2.1.4 и 2.1.7 от приложението;

в) подлежат на обработка, която включва сортиране или друга механична обработка, и след тази обработка максимално допустимите количества, посочени в точки 2.1.3, 2.1.5 и 2.1.6 от приложението, не са надвишени и в резултат на тази обработка не се получават други вредни остатъци;

г) са етикетирани по начин, който ясно показва тяхната употреба и носят обозначението „продуктът подлежи на сортиране или на друга механична обработка, с цел намаляване на замърсяването с афлатоксин преди консумация от човека или употреба като съставка в храни“. Обозначението трябва да бъде включено на етикета на всяка отделна торба, кутия и т. н. или на оригиналния съпровождащ документ. Идентификационният код на пратката/партидата трябва да бъде незаличимо нанесен на всяка отделна торба, кутия и т. н. от партидата и на оригиналния съпровождащ документ.

Член 5

Специфични разпоредби за фъстъците, техните производни продукти и за зърнените храни

На етикета на всяка торба, кутия и т.н. или на оригиналния съпровождащ документ, предвидената употреба трябва да бъде ясно указана. Този съпровождащ документ трябва да има ясна връзка с партидата, чрез указване на нейния идентификационен код, който фигурира върху всяка отделна торба, кутия и т. н. от партидата. В допълнение, стопанската дейност на получателя на партидата, посочен в съпровождащия документ, трябва да съответства на предвидената употреба.

При липса на ясно обозначение, че предвидената им употреба не е за консумация от човека, максимално допустимите количества, посочени в точки 2.1.3 и 2.1.6 от приложението, се прилагат към всички фъстъци, техните производни продукти и към зърнените храни, пуснати на пазара.

Член 6

Специфични разпоредби за марулитите

Ако марулитите, отгледани под покрив (оранжерийни марули), не са етикетирани като такива, то се прилагат максимално допустимите количества, посочени в приложението за полски марули.

Член 7

Временни дерогации

1. Чрез дерогация от член 1 Белгия, Ирландия, Нидерландия и Обединеното кралство могат да разрешат до 31 декември 2008 г. пускането на пазара на пресен спанак, отгледан и предназначен за консумация на тяхна територия с допустими количества на нитрати, по-високи от максимално допустимите количества, посочени в точка 1.1 от приложението.

2. Чрез дерогация от член 1 Ирландия и Обединеното кралство могат да разрешат до 31 декември 2008 г. пускането на пазара на пресни марули, отгледани и предназначени за консумация на тяхна територия и набирани през цялата година с допустими количества на нитрати, по-високи от максимално допустимите количества, посочени в точка 1.3 от приложението.

3. Чрез дерогация от член 1 Франция може да разреши до 31 декември 2008 г. пускането на пазара на пресни марули, отгледани и предназначени за консумация на нейната територия и набрани от 1 октомври до 31 март с допустими количества на нитрати, по-високи от максимално допустимите количества, посочени в точка 1.3 от приложението.

4. Чрез дерогация от член 1 Финландия и Швеция могат да разрешат до 31 декември 2011 г. пускането на техния пазар на сьомга (*Salmo salar*), херинга (*Clupea harengus*), речна минога (*Lampetra fluviatilis*), пъстърва (*Salmo trutta*), сивен (подвидове на *Salvenis*) и хайвер от рипус (*Coregonus albula*), произхождащи от Балтийския регион и предназначени за консумация на тяхна територия с допустими количества на диоксини и/или допустими количества на сумата от диоксини и диоксиноподобните PCBs, по-високи от тези, посочени в точка 5.3 от приложението, при условие че съществува действаща система, която гарантира, че потребителите са напълно информирани за препоръчителния хранителен режим, относно ограниченията в консумацията на тези рибни видове от Балтийския регион от определени уязвими групи от населението, за да се избегнат потенциални рискове за здравето. До 31 март всяка година, Финландия и Швеция съобщават на Комисията резултатите от техния мониторинг на допустимите количества на диоксини и диоксиноподобни PCBs в рибата от Балтийския регион, получени през предходната година, и докладват мерките, предприети за намаляване на приеманата от човека доза диоксини и диоксиноподобни PCBs от риба от Балтийския регион.

Финландия и Швеция продължават да прилагат необходимите мерки, за да гарантират, че риба и рибни продукти, които не отговарят на изискванията на точка 5.3 от приложението, не се пускат на пазара на други държави-членки.

Член 8

Вземане на проби и анализ

Вземането на проби и анализът за официалния контрол на максимално допустимите количества, определени в приложението, се осъществяват в съответствие с Регламенти (ЕО)

№ 1882/2006⁽¹⁾, № 401/2006⁽²⁾, № 1883/2006⁽³⁾ и Директиви 2001/22/ЕО⁽⁴⁾, 2004/16/ЕО⁽⁵⁾ и 2005/10/ЕО⁽⁶⁾ на Комисията.

Член 9

Мониторинг и докладване

1. Държавите членки наблюдават допустимите количества на нитрати в зеленчуците, които могат да съдържат значителни стойности, и по-специално в зелените листни зеленчуци и докладват резултатите на Комисията до 30 юни всяка година. Комисията прави тези резултати достъпни за държавите членки.

2. Държавите членки и заинтересованите страни съобщават всяка година на Комисията резултатите от предприетите проучвания, включително и данните относно наличието и напредъка по отношение на превантивните мерки, за да се избегне замърсяването с охратоксин А, деоксиниваленол, зеараленон, фумонизин В₁ и В₂, Т-2 и НТ-2 токсини. Комисията прави тези резултати достъпни за държавите членки.

3. Държавите членки докладват на Комисията резултатите относно афлатоксините, диоксините, диоксиноподобните PCBs, диоксинонеподобните PCBs и полицикличните ароматни хидрокарбони, както е определено в Решение 2006/504/ЕО на Комисията⁽⁷⁾, Препоръка 2006/794/ЕО⁽⁸⁾ на Комисията и Препоръка 2005/108/ЕО⁽⁹⁾ на Комисията.

Член 10

Отмяна

Регламент (ЕО) № 466/2001 се отменя.

Позоваванията на отменения регламент се тълкуват като позовавания на настоящия регламент.

Член 11

Преходни мерки

Настоящият регламент не се прилага за продукти, които са били пуснати на пазара преди датите, посочени в букви а) - г), в съответствие с разпоредбите, приложими към съответната дата:

- а) 1 юли 2006 г. по отношение на максимално допустимите количества за деоксиниваленол и зеараленон, посочени в точки 2.4.1, 2.4.2, 2.4.4, 2.4.5, 2.4.6, 2.4.7, 2.5.1, 2.5.3, 2.5.5 и 2.5.7 от приложението;

⁽¹⁾ ОВ L 364, 20.12.2006 г., стр. 25.

⁽²⁾ ОВ L 70, 9.3.2006 г., стр. 12.

⁽³⁾ ОВ L 364, 20.12.2006 г., стр. 32.

⁽⁴⁾ ОВ L 77, 16.3.2001 г., стр. 14. Директива, изменена с Директива 2005/4/ЕО (ОВ L 19, 21.1.2005 г., стр. 50).

⁽⁵⁾ ОВ L 42, 13.2.2004 г., стр. 16.

⁽⁶⁾ ОВ L 34, 8.2.2005 г., стр. 15.

⁽⁷⁾ ОВ L 199, 21.7.2006 г., стр. 21.

⁽⁸⁾ ОВ L 322, 22.11.2006 г., стр. 24.

⁽⁹⁾ ОВ L 34, 8.2.2005 г., стр. 43.

- б) 1 юли 2007 г. по отношение на максимално допустимите количества за деоксиниваленол и зеараленон, посочени в точки 2.4.3, 2.5.2, 2.5.4, 2.5.6 и 2.5.8 от приложението;
- в) 1 октомври 2007 г. по отношение на максимално допустимите количества за фумонизини В₁ и В₂, посочени в точка 2.6 от приложението;
- г) 4 ноември 2006 г. по отношение на максимално допустимите количества за сумата от диоксини и диоксиноподобни PCBs, посочени в раздел 5 от приложението.

Тежестта на доказването кога продуктите са били пуснати на пазара, се поема от ръководителя на хранителното предприятие.

Член 12

Влизане в сила и прилагане

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 1 март 2007 година.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 19 декември 2006 година.

За Комисията

Markos KYPRIANOU

Член на Комисията

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Максимално допустими количества за някои замърсители в храните ⁽¹⁾

Раздел 1: Нитрати

Храни ⁽¹⁾		Максимално допустими количества (mg NO ₃ /kg)	
1.1	Пресен спанак (<i>Spinacia oleracea</i>) ⁽²⁾	Реколта от 1 октомври до 31 март	3000
		Реколта от 1 април до 30 септември	2500
1.2	Консервиран, дълбоко замразен или замразен спанак		2000
1.3	Пресни марули (<i>Lactuca sativa</i> L.) (оранжерийни и полски), с изключение на марулитите, посочени в точка 1.4	Реколта от 1 октомври до 31 март:	
		Оранжерийни марули	4500
		Полски марули	4000
		Реколта от 1 април до 30 септември:	
		Оранжерийни марули	3500
	Полски марули	2500	
1.4	Марули от тип „Айсберг“	Оранжерийни марули	2500
		Полски марули	2000
1.5	Преработени храни на зърнена основа и храни, предназначени за кърмачета и малки деца ⁽³⁾ ⁽⁴⁾		200

Раздел 2: Микотоксини

Храни ⁽¹⁾		Максимално допустими количества (µg/kg)		
2.1	Афлатоксини	B ₁	Сумата от B ₁ , B ₂ , G ₁ и G ₂	M ₁
		2.1.1	Фъстъци, подлежащи на сортиране или друга механична обработка преди консумация от човека или преди влагане като съставка при производството на храни	8,0 ⁽⁵⁾
2.1.2	Черупчести плодове, подлежащи на сортиране или друга механична обработка преди консумация от човека или преди влагане като съставка при производството на храни	5,0 ⁽⁵⁾	10,0 ⁽⁵⁾	—
2.1.3	Фъстъци и черупчести плодове и преработени от тях продукти, предназначени за директна консумация от човека или за влагане като съставка в храни	2,0 ⁽⁵⁾	4,0 ⁽⁵⁾	—
2.1.4	Сушени плодове, подлежащи на сортиране или друга механична обработка преди консумация от човека или преди влагане като съставка при производството на храни	5,0	10,0	—
2.1.5	Сушени плодове и преработени от тях продукти, предназначени за директна консумация от човека или за влагане като съставка в храни	2,0	4,0	—
2.1.6	Всички зърнени храни и всички производни продукти на зърнените храни, включително преработени продукти от зърнени храни, с изключение на храните, посочени в точки 2.1.7, 2.1.10 и 2.1.12	2,0	4,0	—
2.1.7	Царевица, подлежаща на сортиране или друга механична обработка преди консумация от човека или преди влагане като съставка при производството на храни	5,0	10,0	—
2.1.8	Сурово мляко ⁽⁶⁾ , топлинно обработено мляко и мляко за производството на млечни продукти	—	—	0,050

Храни ⁽¹⁾		Максимално допустими количества (µg/kg)		
2.1.9	Следните видове подправки: Подвидовете на <i>Capsicum</i> (сушени плодове, цели или на прах, включително люти чушки, люти чушки на прах, лют червен пипер и сладък червен пипер) Подвидовете на <i>Piper</i> (плодове, включително бял и черен пипер) <i>Myristica fragrans</i> (индийско орехче) <i>Zingiber officinale</i> (джинджифил) <i>Curcuma longa</i> (куркума)	5,0	10,0	—
2.1.10	Преработени храни на зърнена основа и храни, предназначени за кърмачета и малки деца ⁽³⁾ ⁽⁷⁾	0,10	—	—
2.1.11	Храни за кърмачета и преходни храни, включително мляко за кърмачета и преходно мляко ⁽⁴⁾ ⁽⁸⁾	—	—	0,025
2.1.12	Диетични храни за специални медицински цели, предназначени специално за кърмачета ⁽⁹⁾ ⁽¹⁰⁾	0,10	—	0,025
2.2	Охратоксин А			
2.2.1.	Непреработени зърнени храни	5,0		
2.2.2	Всички продукти, получени от непреработени зърнени храни, включително преработени продукти от зърнени храни и зърнени храни, предназначени за директна консумация от човека, с изключение на храните, посочени в точки 2.2.9 и 2.2.10	3,0		
2.2.3	Сухо грозде (стафиди и стафиди без семки)	10,0		
2.2.4	Печено кафе на зърна и смляно печено кафе, с изключение на разтворимо кафе	5,0		
2.2.5	Разтворимо кафе (инстантно кафе)	10,0		
2.2.6	Вино (включително газирано вино, с изключение на ликьорни вина и вина с алкохолен градус не по-малък от 15 обемни процента) и плодово вино ⁽¹¹⁾	2,0 ⁽¹²⁾		
2.2.7	Ароматизирано вино, ароматизирани напитки на винена основа и ароматизирани коктейли на винена основа ⁽¹³⁾	2,0 ⁽¹²⁾		
2.2.8	Гроздов сок, гроздов сок на база концентрат, гроздов нектар, мъст от грозде и мъст от грозде на база концентрат, предназначени за директна консумация от човека ⁽¹⁴⁾	2,0 ⁽¹²⁾		
2.2.9	Преработени храни на зърнена основа и храни, предназначени за кърмачета и малки деца ⁽³⁾ ⁽⁷⁾	0,50		
2.2.10	Диетични храни за специални медицински цели, предназначени специално за кърмачета ⁽⁹⁾ ⁽¹⁰⁾	0,50		
2.2.11	Зелено кафе, сушени плодове, различни от сушено грозде, бира, какао и какаови продукти, ликьорни вина, месни продукти, подправки и сладник	—		
2.3	Патулин			
2.3.1	Плодови сокове, плодови сокове на база концентрат и плодови нектари ⁽¹⁴⁾	50		

	Храни ⁽¹⁾	Максимално допустими количества (µg/kg)
2.3.2	Спиртни напитки ⁽¹⁵⁾ , ябълково вино и други ферментирани напитки, получени от ябълки или съдържащи ябълков сок	50
2.3.3	Продукти на базата на парчета ябълки, включително ябълков компот и ябълково пюре, предназначени за директна консумация, с изключение на храните, посочени в точки 2.3.4 и 2.3.5	25
2.3.4	Ябълков сок и продукти на базата на парчета ябълки, включително ябълков компот и ябълково пюре, предназначени за кърмачета и малки деца ⁽¹⁶⁾ и етикетирани и продавани като такива ⁽⁴⁾	10,0
2.3.5	Бебешки храни, различни от преработени храни на зърнена основа, предназначени за кърмачета и малки деца ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	10,0
2.4	Деоксиниваленол ⁽¹⁷⁾	
2.4.1	Непреработени зърнени храни ⁽¹⁸⁾ ⁽¹⁹⁾ , различни от твърда пшеница, овес и царевица	1250
2.4.2	Непреработени твърда пшеница и овес ⁽¹⁸⁾ ⁽¹⁹⁾	1750
2.4.3	Непреработена царевица ⁽¹⁸⁾	1750 ⁽²⁰⁾
2.4.4	Зърнени храни, предназначени за директна консумация от човека, брашно от зърнени култури (включително царевично брашно, едросмляно царевично брашно и дребнозърнест царевичен грис ⁽²¹⁾), трици като краен продукт, пуснат на пазара за директна консумация от човека и кълнове, с изключение на храните, посочени в точка 2.4.7	750
2.4.5	Макаронени изделия (сухи) ⁽²²⁾	750
2.4.6	Хляб (включително малки печени изделия), тестени сладкарски изделия, бисквити и закуски на зърнена основа	500
2.4.7	Преработени храни на зърнена основа и храни, предназначени за кърмачета и малки деца ⁽³⁾ ⁽⁷⁾	200
2.5	Зеараленон ⁽¹⁷⁾	
2.5.1	Непреработени зърнени храни ⁽¹⁸⁾ ⁽¹⁹⁾ , различни от царевица	100
2.5.2	Непреработена царевица ⁽¹⁸⁾	200 ⁽²⁰⁾
2.5.3	Зърнени храни, предназначени за директна консумация от човека, брашно от зърнени култури, трици като краен продукт, пуснати на пазара за директна консумация от човека и кълнове, с изключение на храните, посочени в точки 2.5.4, 2.5.7 и 2.5.8	75
2.5.4	Царевица, предназначена за директна консумация от човека, царевично брашно, едросмляно царевично брашно, дребнозърнест царевичен грис, царевични кълнове и рафинирано царевично олио ⁽²¹⁾	200 ⁽²⁰⁾
2.5.5	Хляб (включително малки печени изделия), тестени сладкарски изделия, бисквити и закуски на зърнена основа, с изключение на закуски на царевична основа	50
2.5.6	Закуски на царевична основа	50 ⁽²⁰⁾

Храни ⁽¹⁾		Максимално допустими количества (µg/kg)
2.5.7	Преработени храни на зърнена основа (с изключение на преработени храни на царевична основа) и храни, предназначени за кърмачета и малки деца ⁽³⁾ ⁽⁷⁾	20
2.5.8	Преработени храни на царевична основа за кърмачета и малки деца ⁽³⁾ ⁽⁷⁾	20 ⁽²⁰⁾
2.6	Фумонизини	Сумата от B ₁ и B ₂
2.6.1	Непреработена царевица ⁽¹⁸⁾	2000 ⁽²³⁾
2.6.2	Царевично брашно, едросмляно царевично брашно, дребнозърнест царевичен грис, царевични кълнове и рафинирано царевично олио ⁽²¹⁾	1000 ⁽²³⁾
2.6.3	Храни на царевична основа за директна консумация от човека, с изключение на храните, посочени в точки 2.6.2 и 2.6.4	400 ⁽²³⁾
2.6.4	Преработени храни на царевична основа и храни, предназначени за кърмачета и малки деца ⁽³⁾ ⁽⁷⁾	200 ⁽²³⁾
2.7	T-2 и HT-2 токсини ⁽¹⁷⁾	Сумата от T-2 и HT-2 токсини
2.7.1	Непреработени зърнени храни ⁽¹⁸⁾ и продукти от зърнени храни	

Раздел 3: Метали

Храни ⁽¹⁾		Максимално допустими количества (mg/kg мокро тегло)
3.1	Олово	
3.1.1	Сурово мляко ⁽⁶⁾ , топлинно обработено мляко и мляко за производство на млечни продукти	0,020
3.1.2	Храни за кърмачета и преходни храни ⁽⁴⁾ ⁽⁸⁾	0,020
3.1.3	Месо от говеда, овце, свине и домашни птици (с изключение на дреболии) ⁽⁶⁾	0,10
3.1.4	Дреболии от говеда, овце, свине и домашни птици ⁽⁶⁾	0,50
3.1.5	Мускулно месо от риба ⁽²⁴⁾ ⁽²⁵⁾	0,30
3.1.6	Ракообразни, с изключение на кафяво месо от краб и глава и гръден кош от омар и подобни големи ракообразни (<i>Nephropidae</i> и <i>Palinuridae</i>) ⁽²⁶⁾	0,50
3.1.7	Двучерупчести мекотели ⁽²⁶⁾	1,5
3.1.8	Главоноги (без вътрешностите) ⁽²⁶⁾	1,0
3.1.9	Зърнени храни, бобови храни и варива	0,20
3.1.10	Зеленчуци с изключение на зеле, листни зеленчуци, пресни билки и гъби. Максимално допустимото количество за картофите се отнася за белените картофи ⁽²⁷⁾	0,10

	Храни ⁽¹⁾	Максимално допустими количества (mg/kg мокро тегло)
3.1.11	Зеле, листни зеленчуци и култивирани гъби ⁽²⁷⁾	0,30
3.1.12	Плодове, с изключение на горски и дребни плодове ⁽²⁷⁾	0,10
3.1.13	Горски и дребни плодове ⁽²⁷⁾	0,20
3.1.14	Мазнини и масла, включително и млечни мазнини	0,10
3.1.15	Плодови сокове, плодови сокове на база концентрат и плодови нектари ⁽¹⁴⁾	0,050
3.1.16	Вино (включително газирани вина, с изключение на ликьорни вина), ябълково вино, вино от круши и плодово вино ⁽¹¹⁾	0,20 ⁽²⁸⁾
3.1.17	Ароматизирано вино, ароматизирани напитки на винена основа и ароматизирани коктейли на винена основа ⁽¹³⁾	0,20 ⁽²⁸⁾
3.2	Кадмий	
3.2.1	Месо от говеда, овце, свине и домашни птици (с изключение на дреболии) ⁽⁶⁾	0,050
3.2.2	Конско месо, с изключение на дреболии ⁽⁶⁾	0,20
3.2.3	Черен дроб от говеда, овце, свине, домашни птици и коне ⁽⁶⁾	0,50
3.2.4	Бъбреци от говеда, овце, свине, домашни птици и коне ⁽⁶⁾	1,0
3.2.5	Мускулно месо от риба ⁽²⁴⁾ ⁽²⁵⁾ , с изключение на видовете, посочени в точки 3.2.6 и 3.2.7	0,050
3.2.6	Мускулно месо от следните риби ⁽²⁴⁾ ⁽²⁵⁾ : аншоа (<i>Engraulis species</i>) паламуд (<i>Sarda sarda</i>) обикновена морска каракуда (<i>Diplodus vulgaris</i>) змиорка (<i>Anguilla anguilla</i>) морски кефал (<i>Mugil labrosus labrosus</i>) атлантическо-средиземноморски сафрид (<i>Trachurus species</i>) louvar или luvar (<i>Luvarus imperialis</i>) сардина (<i>Sardina pilchardus</i>) сардинопс (<i>Sardinops species</i>) риба тон (<i>Thunnus species</i> , <i>Euthynnus species</i> , <i>Katsuwonus pelamis</i>) морски език (<i>Dicologlossa cuneata</i>)	0,10
3.2.7	Мускулно месо от риба меч (<i>Xiphias gladius</i>) ⁽²⁴⁾ ⁽²⁵⁾	0,30
3.2.8	Ракообразни, с изключение на кафяво месо от краб и глава и гръден кош от омар и подобни големи ракообразни (<i>Nephropidae</i> и <i>Palinuridae</i>) ⁽²⁶⁾	0,50
3.2.9	Двучерупчести мекотели ⁽²⁶⁾	1,0
3.2.10	Главоноги (без вътрешностите) ⁽²⁶⁾	1,0

	Храни ⁽¹⁾	Максимално допустими количества (mg/kg мокро тегло)
3.2.11	Зърнени храни, с изключение на трици, кълнове, пшеница и ориз	0,10
3.2.12	Трици, кълнове, пшеница и ориз	0,20
3.2.13	Соя	0,20
3.2.14	Зеленчуци и плодове, с изключение на листни зеленчуци, пресни билки, гъби, стъблени зеленчуци, борови семки, кореноплодни и картофи ⁽²⁷⁾	0,050
3.2.15	Листни зеленчуци, пресни билки, култивирани гъби и целина ⁽²⁷⁾	0,20
3.2.16	Стъблени зеленчуци, кореноплодни и картофи, с изключение на целина. Максимално допустимото количество за картофите се отнася за белените картофи ⁽²⁷⁾	0,10
3.3.	Живак	
3.3.1	Рибни продукти ⁽²⁶⁾ и мускулно месо от риба ⁽²⁴⁾ ⁽²⁵⁾ , с изключение на видовете, посочени в точка 3.3.2. Максимално допустимото количество се прилага за ракообразните, с изключение на кафяво месо от краб и глава и гръден кош от омар и подобни големи ракообразни (<i>Nephropidae</i> и <i>Palinuridae</i>)	0,50
3.3.2	Мускулно месо от следните риби ⁽²⁴⁾ ⁽²⁵⁾ : морски дяволи (<i>Lophius species</i>) ивичеста зъбатка (<i>Anarhichas lupus</i>) паламуд (<i>Sarda sarda</i>) змиорка (<i>Anguilla species</i>) emperor, orange roughy, rosy soldierfish (<i>Hoplostethus species</i>) гренадир (<i>Coryphaenoides rupestris</i>) атлантически палтус (<i>Hippoglossus hippoglossus</i>) мерлин (риба мел) (<i>Makaira species</i>) megrim (<i>Lepidorhombus species</i>) mullet (<i>Mullus species</i>) щука (<i>Esox lucius</i>) едноцветен тунец (<i>Orcynopsis unicolor</i>) roog cod (<i>Tricopterus minutes</i>) белоока бодлива акула (<i>Centroscyttus coelolepis</i>) скат (<i>Raja species</i>) голям морски костур, малък морски костур (<i>Sebastes marinus</i> , <i>S. mentella</i> , <i>S. viviparus</i>) атлантически ветроход (<i>Istiophorus platypterus</i>) сребриста риба сабя, черна риба сабя (<i>Lepidopus caudatus</i> , <i>Aphanopus carbo</i>) seabream, pandora (<i>Pagellus species</i>) всички видове акула есколар-деликатесна скумрия, маслена риба рувета, ремпил — змиевидна скумрия (<i>Lepidocybium flavobrunneum</i> , <i>Ruvettus pretiosus</i> , <i>Gempylus serpens</i>) есетра (<i>Acipenser species</i>) риба меч (<i>Xiphias gladius</i>) риба тон (<i>Thunnus species</i> , <i>Euthynnus species</i> , <i>Katsuwonus pelamis</i>)	1,0
3.4	Калай (неорганичен)	
3.4.1	Консервирани храни, различни от напитки	200
3.4.2	Напитки в кутии, включително плодови сокове и зеленчукови сокове	100

Храни ⁽¹⁾		Максимално допустими количества (mg/kg мокро тегло)
3.4.3	Консервирани храни и преработени храни на зърнена основа за кърмачета и малки деца, с изключение на изсушените продукти и продуктите на прах ⁽³⁾ ⁽²⁹⁾	50
3.4.4	Консервирани храни за кърмачета и преходни храни (включително мляко за кърмачета и преходно мляко), с изключение на изсушените продукти и продуктите на прах ⁽⁸⁾ ⁽²⁹⁾	50
3.4.5	Консервирани диетични храни за специални медицински цели ⁽⁹⁾ ⁽²⁹⁾ , предназначени специално за кърмачета, с изключение на изсушените продукти и продуктите на прах	50

Раздел 4: 3-монохлорпропан-1,2,-диол (3-MCPD)

Храни ⁽¹⁾		Максимално допустими количества (mg/kg)
4.1	Хидролизиран растителен протеин ⁽³⁰⁾	20
4.2	Соев сос ⁽³⁰⁾	20

Раздел 5: Диоксини и PCB (31) ⁽³¹⁾

	Храни	Максимално допустими количества	
		Общо диоксини (WHO-PCDD/F-TEQ) ⁽³²⁾	Общо диоксини и диоксиноподобни PCBs (WHO-PCDD/F-TEQ) ⁽³²⁾
5.1	Месо и месни продукти (с изключение на ядивни дребнолии) от следните животни ⁽⁶⁾ :		
	— говеда и овце	3,0 pg/g мазнина ⁽³³⁾	4,5 pg/g мазнина ⁽³³⁾
	— домашни птици	2,0 pg/g мазнина ⁽³³⁾	4,0 pg/g мазнина ⁽³³⁾
	— свине	1,0 pg/g мазнина ⁽³³⁾	1,5 pg/g мазнина ⁽³³⁾
5.2	Черен дроб от сухоzemни животни, посочени в точка 5.1 и негови производни продукти ⁽⁶⁾	6,0 pg/g мазнина ⁽³³⁾	12,0 pg/g мазнина ⁽³³⁾
5.3	Мускулно месо от риба и рибни продукти и продукти, получени от тях, с изключение на змиорка ⁽²⁵⁾ ⁽³⁴⁾ . Максимално допустимото количество се прилага към ракообразните, с изключение на кафяво месо от краб и глава и гръден кош от омар и подобни големи ракообразни (<i>Nephropidae</i> и <i>Palinuridae</i>)	4,0 pg/g мокро тегло	8,0 pg/g мокро тегло
5.4	Мускулно месо от змиорка (<i>Anguilla anguilla</i>) и продукти, получени от него	4,0 pg/g мокро тегло	12,0 pg/g мокро тегло
5.5	Сурово мляко ⁽⁶⁾ и млечни продукти ⁽⁶⁾ , включително масло	3,0 pg/g мазнина ⁽³³⁾	6,0 pg/g мазнина ⁽³³⁾

	Храни	Максимално допустими количества	
		Общо диоксини (WHO-PCDD/F-TEQ) ⁽³²⁾	Общо диоксини и диоксиноподобни PCBs (WHO-PCDD/F-TEQ) ⁽³²⁾
5.6	Кокоши яйца и яйчни продукти ⁽⁶⁾	3,0 pg/g мазнина ⁽³³⁾	6,0 pg/g мазнина ⁽³³⁾
5.7	Мазнини от следните животни:		
	— говеда и овце	3,0 pg/g мазнина	4,5 pg/g мазнина
	— домашни птици	2,0 pg/g мазнина	4,0 pg/g мазнина
	— свине	1,0 pg/g мазнина	1,5 pg/g мазнина
5.8	Смесени животински мазнини	2,0 pg/g мазнина	3,0 pg/g мазнина
5.9	Растителни масла и мазнини	0,75 pg/g мазнина	1,5 pg/g мазнина
5.10	Морски масла (масло от тялото на риба, масло от черен дроб на риба и масла от други морски организми, предназначени за консумация от човека)	2,0 pg/g мазнина	10,0 pg/g мазнина

Раздел 6: Полициклични ароматни хидрокарбони

	Храни	Максимално допустими количества (µg/kg мокро тегло)
6.1	Бензо(а)пирен ⁽³⁵⁾	
6.1.1	Растителни и животински мазнини (с изключение на какаово масло), предназначени за директна консумация от човека или за влагане като съставка при производството на храни	2,0
6.1.2	Пушени меса и пушени месни продукти	5,0
6.1.3	Мускулно месо от пушена риба и пушени рибни продукти ⁽²⁵⁾ ⁽³⁶⁾ , с изключение на двучерупчести мекотели. Максимално допустимото количество се прилага към пушени ракообразни, с изключение на кафяво месо от краб и глава и гръден кош от омар и подобни големи ракообразни (<i>Nephropidae</i> и <i>Palinuridae</i>)	5,0
6.1.4	Мускулно месо от риба ⁽²⁵⁾ , различна от пушена риба ⁽²⁴⁾	2,0
6.1.5	Ракообразни, главоноги, различни от пушени ⁽²⁶⁾ . Максимално допустимото количество се прилага към ракообразните, с изключение на кафяво месо от краб и глава и гръден кош от омар и подобни големи ракообразни (<i>Nephropidae</i> и <i>Palinuridae</i>)	5,0
6.1.6	Двучерупчести мекотели ⁽²⁶⁾	10,0
6.1.7	Преработени храни на зърнена основа и храни предназначени за кърмачета и малки деца ⁽³⁾ ⁽²⁹⁾	1,0
6.1.8	Храни за кърмачета и преходни храни, включително мляко за кърмачета и преходно мляко ⁽⁸⁾ ⁽²⁹⁾	1,0
6.1.9	Диетични храни за специални медицински цели ⁽⁹⁾ ⁽²⁹⁾ , предназначени специално за кърмачета	1,0

- (1) По отношение на плодовете, зеленчуците и зърнените храни, е направено позоваване на храните, посочени в съответната категория, както са определени в Регламент (ЕО) № 396/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 23 февруари 2005 г. относно максимално допустимите количества на остатъци от пестициди във или върху храни или фуражи от растителен и животински произход и изменения Директива 91/414/ЕИО на Съвета (ОВ L 70, 16.3.2005 г., стр. 1) последно изменена с Регламент (ЕО) № 178/2006 (ОВ L 29, 2.2.2006 г., стр. 3). Това означава, *inter alia*, че елдата (*Fagopyrum sp*) е включена в „зърнените храни“ и продуктите от елда са включени в „зърнени продукти“.
- (2) Максимално допустимите количества не се прилагат за пресния спанак, който подлежи на преработка и който е директно транспортиран на едро от полето към преработващото предприятие.
- (3) Храните, посочени в тази категория, както са определени в Директива 96/5/ЕО на Комисията от 16 февруари 1996 г. относно преработените храни на зърнена основа и храни предназначени за кърмачета и малки деца (ОВ L 49, 28.2.1996 г., стр. 17), последно изменена с Директива 2003/13/ЕО (ОВ L 41, 14.2.2003 г., стр. 33).
- (4) Максимално допустимото количество се отнася за продукти, готови за употреба (пуснати на пазара като такива или след приготвяне, съгласно указанията на производителя).
- (5) Максимално допустимите количества се отнасят за ядливата част на фъстъците и черупчестите плодове. Ако се анализират фъстъци и черупчести плодове „в черупка“, то при изчисляване на съдържанието на афлатоксин се предполага, че цялото замърсяване е в ядливата част.
- (6) Храните, посочени в тази категория, са както са определени в Регламент (ЕО) № 853/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно определяне на специфични хигиенни правила за храните от животински произход (ОВ L 226, 25.6.2004 г., стр. 22).
- (7) Максимално допустимото количество се отнася за сухото вещество. Сухото вещество се определя в съответствие с Регламент (ЕО) № 401/2006.
- (8) Храните, посочени в тази категория, са както са определени в Директива 91/321/ЕИО на Комисията от 14 май 1991 г. относно храните за кърмачета и преходните храни (ОВ L 175, 4.7.1991 г., стр. 35), последно изменена с Директива 2003/14/ЕО (ОВ L 41, 14.2.2003 г., стр. 37).
- (9) Храните, посочени в тази категория, са както са определени в Директива 1999/21/ЕО на Комисията от 25 март 1999 г. относно диетичните храни за специални медицински цели (ОВ L 91, 7.4.1999 г., стр. 29).
- (10) Максимално допустимото количество се отнася, в случай на мляко и млечни продукти, за продукти, готови за употреба (пуснати на пазара като такива или след приготвяне, съгласно указанията на производителя) и в случай на продукти, различни от мляко и млечни продукти, за сухото вещество. Сухото вещество се определя в съответствие с Регламент (ЕО) № 401/2006.
- (11) Храните, посочени в тази категория, са както са определени в Регламент (ЕО) № 1493/1999 на Съвета от 17 май 1999 г. относно общата организация на пазара на вино (ОВ L 179, 14.7.1999 г., стр. 1) последно изменен с Протокола относно условията и договореностите за приемането на Република България и Румъния в Европейския съюз (ОВ L 157, 21.6.2005 г., стр. 29).
- (12) Максимално допустимото количество се прилага към продукти от реколта 2005 г. и след това.
- (13) Храните, посочени в тази категория, са както са определени в Регламент (ЕИО) № 1601/91 на Съвета от 10 юни 1991 г. относно установяване на общи правила за определянето, описанието и представянето на ароматизирани вина, ароматизирани напитки на винена основа и ароматизирани коктейли от винарски продукти (ОВ L 149, 14.6.1991 г., стр. 1) последно изменен с Протокола относно условията и договореностите за приемането на Република България и Румъния в Европейския съюз. Максимално допустимото количество на ОТА, приложимо към тези напитки, е функция на съотношението на виното и/или гроздовата мъст, налични в крайния продукт.
- (14) Храните, посочени в тази категория, са както са определени в Директива (ЕИО) 2001/112/ЕО на Съвета от 20 декември 2001 г. относно соковете от плодове и някои подобни продукти, предназначени за консумация от човека (ОВ L 10, 12.1.2002 г., стр. 58).
- (15) Храните, посочени в тази категория, са както са определени в Регламент (ЕИО) № 1576/89 на Съвета от 29 май 1989 г. относно установяване на общи правила за определянето, описанието и представянето на спиртните напитки (ОВ L 160, 12.6.1989 г., стр. 1) последно изменен с Протокола относно условията и договореностите за приемането на Република България и Румъния в Европейския съюз.
- (16) Кърмачета и малки деца, както са определени в Директива 91/321/ЕИО и Директива 96/5/ЕО.
- (17) За целите на прилагането на максимално допустимите количества за деоксиниваленол, зеараленон, Т-2 и НТ-2 токсини, установени в точки 2.4, 2.5 и 2.7, оризът не е включен в „зърнените храни“ и оризовите продукти не са включени в „зърнените продукти“.
- (18) Максимално допустимото количество се прилага за непреработени зърнени храни, пуснати на пазара за първоначална обработка. „Първоначална обработка“ означава всяка механична или термична обработка на или върху зърното, различна от сушене. Процедурите по почистване, сортиране и изсушаване не се разглеждат като „първична обработка“, в случай че няма механична намеса върху самото зърно и цялото зърно остава незасегнато след почистването и сортирането. При интегрирани системи на производство и обработка, максимално допустимото количество се прилага към необработените зърнени храни в случай, че те са предназначени за първоначална обработка.
- (19) Максимално допустимото количество се прилага към зърнени храни, събрани от реколта и съхранени през 2005/06 селскостопанска година и през следващите години, в съответствие с Регламент (ЕО) № 824/2000 на Комисията от 19 април 2000 г. относно установяване на процедури за приемане на зърнените култури от интервенционните агенции и установяване на методи за анализ за определяне на качеството на зърното (ОВ L 100, 20.4.2000 г., стр. 31), последно изменен с Регламент (ЕО) № 1068/2005 (ОВ L 174, 7.7.2005 г., стр. 65).
- (20) Максимално допустимото количество се прилага от 1 юли 2007 г.
- (21) Тази категория включва и подобни продукти, наричани по друг начин като например грис.
- (22) Макаронени изделия (сухи) са макаронени изделия с водно съдържание приблизително 12 %.

- (23) Максимално допустимото количество се прилага от 1 октомври 2007 г.
- (24) Рибите, посочени в тази категория, са както са определени в категория (а), с изключение на черен дроб от риба, попадащ в митнически тарифен код КН 0302 70 00, на списъка в член 1 от Регламент (ЕО) № 104/2000 на Съвета (ОВ L 17, 21.1.2000 г., стр. 22) последно изменен с Акта относно условията за присъединяване на Република Чехия, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Република Словакия и промените в учредителните договори на Европейския съюз (ОВ L 236, 23.9.2003 г., стр. 33). В случая на изсушени, разтворени, преработени и/или съставни храни, се прилага член 2, параграфи 1 и 2.
- (25) Когато се предвижда рибата да бъде изядена цяла, максимално допустимото количество се прилага за цялата риба.
- (26) Храни, попадащи в категории (в) и (е) от списъка в член 1 от Регламент (ЕО) № 104/2000, когато е подходящо (видовете, посочени в съответния елемент на списъка). В случая на изсушени, разтворени, обработени и/или съставни храни, се прилага член 2, параграф 1 и параграф 2.
- (27) Максимално допустимото количество се прилага след измиване на плода или зеленчука и отделяне на ядивната част.
- (28) Максимално допустимото количество се прилага за продукти, произведени от реколта 2001 г. и след това.
- (29) Максимално допустимото количество се отнася за продукта във вида, в който се продава.
- (30) Максимално допустимото количество се отнася за течен продукт, съдържащ 40 % сухо вещество, съответстващ на стойност на максимално допустимото количество 50 µg/kg в сухото вещество. Допустимото количество следва да бъде коригирано пропорционално на съдържанието на сухото вещество на продуктите.
- (31) Диоксини (сумата от полихлоринатни дибензо-пара-диоксини (PCDDs) и полихлоринатни дибензофурани (PCDFs), изразени като токсичен еквивалент на Световната здравна организация (WHO) като са използвани WHO-токсичните еквивалентни фактори (WHO-TEFs), и сумата от диоксини и диоксиноподобни PCBs (сумата от PCDDs, PCDFs и полихлоринатни бифенили (PCBs), изразени като WHO токсичен еквивалент, като са използвани WHO-TEFs). WHO-TEFs за оценка на риска за човека, се основават на заключенията от заседанието на Световната здравна организация в Стокхолм, Швеция, от 15 до 18 юни 1997 г. (Van den Berg и др., (1998) токсични еквивалентни фактори (TEFs) за PCBs, PCDDs, PCDFs за хората и животните. Перспективи за „здравето“ на околната среда, 106 (12), 775).

Сродно съединение	Стойност на TEF	Сродно съединение	Стойност на TEF
Дибензо-р-диоксини (PCDDs)		Диоксиноподобни PCBs: Не-орто PCBs + Mono-орто PCBs	
2,3,7,8-TCDD	1	<i>He-орто PCBs</i>	
1,2,3,7,8-PeCDD	1	PCB 77	0,0001
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1	PCB 81	0,0001
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	PCB 126	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	PCB 169	0,01
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01		
OCDD	0,0001	<i>Mono-орто PCBs</i>	
Дибензофурани (PCDFs)		PCB 105	0,0001
2,3,7,8-TCDF	0,1	PCB 114	0,0005
1,2,3,7,8-PeCDF	0,05	PCB 118	0,0001
2,3,4,7,8-PeCDF	0,5	PCB 123	0,0001
1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1	PCB 156	0,0005
1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1	PCB 157	0,0005
1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1	PCB 167	0,00001
2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1	PCB 189	0,0001
1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01		
1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01		
OCDF	0,0001		

Използвани съкращения: „Т“ = тетра; „Pe“ = пента; „Hx“ = хекса; „Hp“ = хепта; „O“ = окта; „CDD“ = хлородибензодиоксин; „CDF“ = хлородибензофуран; „CB“ = хлоробифенил.

- (32) Горни граници на концентрациите: Горните граници на концентрациите се изчисляват при предположението, че всички стойности на различните сродни съединения, които са под границата на количествената оценка, са равни на границата на количествената оценка.
- (33) Максимално допустимото количество не е приложимо за храни, съдържащи < 1 % мазнини.
- (34) Храните, посочени в тази категория, са както са определени в категории (а), (б), (в), (д) и (е) от списъка в член 1 от Регламент (ЕО) № 104/2000, с изключение на черен дроб от риба, попадащ в митническия тарифен код КН 0302 70 00.
- (35) Бензо(а)пиренът, за който са дадени максимално допустими количества, се използва като маркер за наличието и ефекта на канцерогенни полициклични ароматични хидрокарбони. Тези мерки осигуряват пълно хармонизиране, по отношение на полицикличните ароматни хидрокарбони в посочените храни във всички държави-членки.
- (36) Храните, изброени в тази категория, са както са определени в категории (б), (в) и (е) от списъка в член 1 от Регламент (ЕО) № 104/2000.